

Strana: Slavă..., Și acum..., Doamne miluiește, **(de trei ori)**, Părinte, binecuvintează.

După aceasta preotul face apolisul:

Hristos, adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, pentru rugăciunile Sfântului, măritului și întru tot lăudatului Apostol Iacov, ruda Domnului, și pentru ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Strana: Amin.

Și făcând trei metanii, acela căruia i s-a făcut maslul, precum și toți cei de față, zic de trei ori:

Binecuvântați, părinți sfințiți, și mă iertați pe mine păcătosul.

Și preoții, la fiecare zicere, răspund:

Dumnezeu să te ierte și să te binecuvinteze, și sănătate sufletească și trupească să-ți dăruiască.

Și așa, luând binecuvântare și iertare de la preoți, dă mulțumire lui Dumnezeu, iar preotul încheie, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, miluiește-ne pe noi.

Strana: Amin.

ȚĂINA SFÂNTULUI MASLUL

Binecuvântat este Dumnezeu nostru... *iar strana:*

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție;

Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne miluiește **(de 12 ori)** Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioșia Ta; auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrajmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; facutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veacuri. Mâhnit e duhul în mine și inimă mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu că un pământ însetoșat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ți întoarce față Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se pogoară în mormânt. Fă să aud dimineață mila Ta, că la Ține mi-i nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii

mei, că la Tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeu! meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunățate de starpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Împoi ectenia mică: Iară și iară... **și vosglas:** Că Ție se cuvine toată slava...

Împoi cântăm: Aliluia, **glasul al 6-lea.**

Stih: Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă cerți...

Stih: Miluiește-mă, Doamne, că neputincios sunt...

Și troparele acestea, glasul al 6-lea:

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi...
Slava... Doamne, miluiește-ne pe noi...
și acum... Ușa milostivirii...;

Psalmul 50:

Miluiește-mă, Dumnezeuule, după mare mila Ta Și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Mai vătos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei

După aceasta, luând Sfânta Evanghelie de deasupra capului celui cărăuia se face Maslul, binecuvintează cu ea pe cei de față. Apoi preoții ung cu untdelemn sfințit pe toți cei de față și pe cel bolnav, în timp ce se cântă, pe

glasul al 4-lea:

Izvorul tămăduirilor având, sfinților cei fără de arginți dați tămăduiri tuturor celor ce au trebuință, ca unii care v-ați încrednicit de mari daruri de la izvorul cel pururea curgător al Mântuitorului nostru. Căci a zis Domnul către voi, ca unii ce sunteți de aceeași răvnă cu apostolii: Iată, v-am dat vouă putere asupra duhurilor necurate ca să le scoateți și să tămăduiți toată boala și toată neputința. Pentru aceasta, după poruncile Lui, bine-viețuind, în dar ați luat, în dar dați, tămăduind patimile sufletelor și ale trupurilor noastre

Slava..., și acum...

Caută spre rugăciunile robilor tăi, ceea ce ești cu totul fără prihană, potolind pornirile cele rele împotriva noastră și izbăvindu-ne pe noi de tot necazul. Că pe tine singură te avem nădejde tare și neclintită și apărarea ta am dobândit. Să nu fim rușinați, Stăpână, noi cei ce te chemăm pe tine. Grăbește spre rugăciunea celor ce strigă către tine cu credință: bucură-te, Stăpână, ajutătoarea tuturor, bucuria, acoperământul și mântuirea sufletelor noastre.

Preotul: Slava Ție, Hristoase Dumnezeuule, nădejdea noastră, slava Ție.

După aceasta preotul cel dintâi, luând Sfânta Evanghelie, o deschide; astfel deschisă, preoții slujitori o țin deasupra capului celui bolnav, cu fața în jos, iar preotul cel dintâi zice rugăciunea aceasta cu glas mare, iar ceilalți cântă lin: Doamne miluiește.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Strana:** Doamne miluiește.

Împărate Sfinte, îndurate, și mult Milostive Doamne Iisuse Hristoase, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu celui viu, Care nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu, nu pun mâna mea cea păcătoasă peste capul celui ce a venit la Tine cu pocăință și cere de la Tine prin noi iertare păcatelor, ci pun mâna Ta cea puternică și tare, ce se află în această sfântă Evanghelie, pe care slujitorii cei împreună cu mine o țin deschisă pe capul robului Tău (N), și mă rog împreună cu dâșii și cer iubirea Ta de oameni cea milostivă și care nu ține minte răul. Dumnezeu, Mântuitorul nostru, Cel ce prin proorocul Tău Natan ai dăruit iertare lui David care s-a pocăit de păcatele sale, și ai primit rugăciunea cea de pocăință a lui Manase, însuși și pe robul Tău acesta (N), care se pocăiește de greșelele sale, primește-l cu știuta Ta iubire de oameni, trecându-i cu vederea toate greșelele lui. Că Tu ești Dumnezeu nostru, Care ai poruncit să iertăm de șaptezeci de ori câte șapte celor ce cad în păcate, pentru că precum este slava Ta, așa este și mila Ta, și Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

judeca Tu. Că iată într-o fărâdelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale, mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce fața Ta de la păcatele mele și toate fărâdelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Apoi:

Cântarea I, glasul al 4-lea:

Irmos: Adâncul Mării Roșii cu urme neudate, trecând Israel...

Stih: Stăpâne, Hristoase milostive, miluiește și
tămăduiește pe robul Tău.

(Acest stih se zice la toate troparele).

Cu untdelemnul îndurării Tale, Stăpâne, mângâind
pururea sufletele și trupurile oamenilor și păzind
prin untdelemn pe credincioși, Însuși și acum, prin
untdelemn, miluiește pe cei ce caută scăpare la Tine.

De mila Ta, Stăpâne, este plin tot pământul; pentru
aceasta, cu untdelemnul Tău cel dumnezeiesc fiind
unși astăzi, cerem cu credință să ni se dea nouă mila
Ta cea mai presus de minte.

Slavă...

Iubitorule de oameni, Care ai poruncit cu
milostivire apostolilor Tăi să plinească ungerea Ta
cea sfântă peste robii Tăi cei neputincioși, pentru
rugăciunile lor, miluiește-ne pe toți cu ungerea Ta.

Strana: Amin.

Bunule și Iubitorule de oameni, după nemincinoasele
Tale făgăduințe, îndrăznind, ne rugăm Ție și cerem în
ceasul acesta: ascultă rugăciunea noastră și o primește
pe ea, ca pe tămăia ce se aduce Ție, și cercetează pe
robul Tău **(N)**. Și orice a greșit cu cuvântul, cu fapta,
sau cu gândul, în timpul nopții, sau în timpul zilei; și
de a căzut sub blestem preotesc, sau sub blestemul său,
sau cu jurământ a amărat pe cineva și l-a făcut de a
jurat, pe Tine, Te chemăm și Ție ne rugăm: slăbește,
lasă, iartă-i lui, Dumnezeule, trecându-i cu vederea
fărădelegile și păcatele făcute de dânsul cu știință și
cu neștiință. Și de a călcat ceva din poruncile Tale sau
a greșit, ca un purtător de trup și viețuitor în lume,
din îndemnul diavolului, însuși, ca un bun și iubitor
de oameni Dumnezeu, iartă-l. Că nu este om care să
viețuiască și să nu greșească; numai Tu singur ești fără
de păcat; dreptatea Ta este dreptate în veac și cuvântul
Tău, adevărul. Că n-ai zidit pe om spre pieire, ci
spre paza poruncilor Tale și spre moștenirea vieții
celei nestricăcioase. Și Ție slavă înălțăm împreună și
Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului
și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și
pururea și în vecii vecilor.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.

Apoi diaconul zice: Miluiește-ne pe noi Dumnezeu... Încă ne rugăm pentru mila... **Preotul:** Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Strana:** Doamne miluiește.

Iar preotul zice această

(7) Rugăciune

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, doctorul sufletelor și al trupurilor, Cel ce vindeci suferințele cele îndelungate, Care tămăduiești toată boala și toată neputința în popor; Cel ce voiești ca toți oamenii să se mântuiască și să vină la cunoștința adevărului; Care nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu, căci Tu, Doamne, în Legea cea veche ai rânduit păcătoșilor pocăință, precum lui David și ninivitenilor, și celor ce au fost mai înainte și celor după aceștia; încă și în timpul venirii Tale în trup n-ai chemat pe cei dreپți, ci pe cei păcătoși, la pocăință, precum pe vameșul, pe desfrânata, pe tâlharul, și pe hulitorul și prigonitorul Tău, marele Pavel, prin pocăință l-ai primit; iar pe Petru verhovnicul și apostolul Tău, care s-a lepădat de Tine de trei ori, prin pocăință l-ai iertat și l-ai primit și i-ai făgăduit lui zicând: tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica Mea și porțile iadului nu o vor birui pe dânsa; și îți voi da ție cheile împărăției cerurilor. Pentru aceasta și noi,

Și acum..., **a Născătoarei:**

Una curată, ceea ce ai îmbogățit adâncul păcii cu rugăciunile tale cele de a pururea către Dumnezeu, izbăvește pe robul tău de toate neputințele și necazurile, ca neîncetat să te mărească pe tine.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Se veselește de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigând...

Tu însuți, Cel ce ești minunat și milostiv pentru oamenii cei credincioși, dă, Hristoase, acestuia, ce bolește cumplit, harul Tău de sus.

Stâlparea cea de măsline ai arătat-o odinioară spre încetarea potopului, prin milostivirea Ta cea dumnezeiască; mântuiește, Doamne, prin untdelemnul Tău cel sfânt și pe acesta ce pătimește.

Slavă...

Cu luminarea luminii celei dumnezeiești, luminează cu mila Ta, Hristoase, pe acesta ce prin ungere vine acum, cu credință, spre mila Ta.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Caută de sus cu bunăvoință, Maica Făcătorului a toate, și cu rugăciunile tale dezleagă suferința cea amară a acestuia ce bolește.

Apoi Sedea!na aceasta, glasul al 8-lea:
Podobie: Fluierale păstorești...

Ca Cel ce ești izvor dumnezeiesc al milei și adânc al marii milostiviri, Indurate, arată răurile milei Tale celei dumnezeiești și tămăduiește pe toți; revarsă izvoarele cele bogate ale minunilor și spală pe toți; că la Tine pururea alergând, cu căldură cerem har.

Alta, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te ai înălțat pe Cruce de bunăvoie...

Doctorul și ajutătorul celor ce sunt în dureri, Izbăvitorul și Mântuitorul celor neputincioși, însuși, Stăpâne al tuturor și Doamne, daruiește tămădure neputinciosului robului Tău; îndură-Te și miluiește pe acesta care mult a greșit și-l izbăvește de păcate, Hristoase, ca să slăvească puterea Ta cea dumnezeiască.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându Te, Biserica...

Mântuitorule, Cel ce ești mirul cel nestricăcios și vărsat prin har, care curățește lumea, îndură-Te și miluiește pe acesta ce-și unge, cu credință în Dumnezeu! Ta, rănile cele trupești.

(7) EVANGHELIA (Matei 9, 9-13)

Preotul: Pace ție, cititorule. **Citețul:** Și duhului tău. **Apoi:** Aliluia, **glasul al 8-lea. Stih:** Auză-te Domnul în ziua necazului. Să te apere numele Dumnezeului lui Iacob (*Psalms 19, 1*).

Duhul să nu-l stingeți. Proorociile să nu le disprețuiți. Toate să le încercați; țineți ce este bine; feriti-vă de orice înfățișare a răului, Insuși Dumnezeu! păcii să vă sfințească pe voi desăvârșit, și întreg duhul vostru și sufletul, și trupul să se păzească fără de prihană, într-o venire! Domnului nostru Iisus Hristos.

Diaconul: Înțelepciune. Drepti. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. **Preotul:** Pace tuturor. **Strana:** Și duhului tău.
Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

Strana: Slava Ție, Doamne, slavă Ție. **Diaconul:** Să luăm aminte. **Preotul:**

In vremea aceea, trecând, Iisus a văzut un om care ședea la vama, cu numele Matei, și i-a zis acestuia: Vino după Mine. Și, sculându-se, a mers după El. Și pe când ședea El la masă, iată mulți vameși și păcătoși au venit și au șezut la masă împreună cu Iisus și cu ucenicii Lui. Și văzând fariseii, au zis ucenicilor: Pentru ce mânâncă Învățătorul vostru cu vameșii și cu păcătoșii? Și, auzind, El a zis: Nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci cei bolnavi. Dar, mergând, învățați ce înseamnă: Milă voiesc, iar nu jertfă; că n-am venit să chem pe drepti, ci pe păcătoși la pocăință.

Ta și în iubirea Ta de oameni, Îți pare rău de faptele noastre cele rele și Te bucuri de întoarcerea celor răătăciți. Că precum este slava Ta, așa este și mila Ta, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tatălui Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Se face ungerea.*

Și de va fi diacon, zice: Să luam aminte. **Preotul:** Pace tuturor.
Citețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 8-lea:

Să nu întorci fața Ta de la sluga Ta, când mă necăjesc.
Stih: Sărac și îndurerat sunt eu; mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă sprijinească.

(7) APOSTOLUL (I Tesaloniceni 5, 14-23)

Diaconul: Înțelepciune. **Citețul:**

Din Epistola întâi către Tesaloniceni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

Diaconul: Să luăm aminte. **Citețul:**

Fraților, vă rugăm: dojeniți pe cei fără de rânduială, îmbărbătați pe cei slabi la suflet, sprijiniți pe cei neputincioși, fiți îndelung răbdători față de toți. Luați seama să nu răsplătească cineva cuiva răul cu rău, ci totdeauna să urmați cele bune unul față de altul și față de toți. Bucurați-vă pururea. Rugați-vă neîncetat. Dați mulțumire pentru toate, căci aceasta este voia lui Dumnezeu, întru Hristos Iisus, pentru voi.

Însemnând acum pe robii Tăi cu bucuria pecetii Tale, fă, Stăpâne, simțurile lor intrare de netrecut și de necuprins pentru toate puterile cele potrivnice.

Slavă...

Cel ce ai poruncit ca cei bolnavi să cheme pe sfinții Tăi slujitori și să se tămăduiască prin rugăciunile lor și prin ungerea cu untdelemnul Tău, Iubitorule de oameni, mântuiește cu mila Ta pe acesta ce pătimește.

Și acum..., **a Născătoare:**

Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară preasfântă, ceea ce ești acoperământ tare și păzitoare, liman și zid, scară și turn, miluiește și tămăduiește pe acest bolnav, că la tine a alergat.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Tu, Doamne, lumina mea, în lume ai venit...

Cel ce ești adâncul milei, Bunule, miluiește, Milostive, cu mila Ta cea dumnezeiască, ca un îndurat, pe acesta ce pătimește.

Cel ce sfințește de sus în chip tainic sufletele și trupurile noastre, prin semnul dumnezeiesc al pecetii Tale, Hristoase, cu mila Ta tămăduiește pe toți.

Preabunule Doamne, Cel ce cu dragostea Ta cea negrăită ai primit ungere cu mir de la desfrânata, îndură-Te de robul Tău.

Slavă...

Și acum..., a Născătoare!

Ceea ce ești întru totul lăudată, curată, preabună stăpână, îndură-te de cel ce se unge cu untdelemnul cel dumnezeiesc și miluiește pe robul tău.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Jertfi-voi Ție cu glas de laudă, Doamne...

Iubitorule de oameni, Cel ce ai arătat prin cuvintele Tale ungerea împăraților prin untdelemn și ai desăvârșit aceasta și prin semnul peceții Tale pentru arhierii, mântuiește, ca un îndurat, și pe acesta care pătimește.

Demonii cei cumpliti să nu se atingă de acesta ce-și însemnează simțurile cu ungere dumnezeiască, Mântuitorule, ci îl apără pe dânsul cu acoperământul slavei Tale.

Slavă...

Inde mână Ta din înălțime, Iubitorule de oameni, și, sfîntînd untdelemnul Tău acesta, Mântuitorule, dă-l robului Tău spre sănătate și izbăvire de toate bolile.

dezmiertat, sau cu vreo aprindere oarecare trupească sau suflitească s-a despartit de a Ta voie și sfîntire, orice a greșit și el și noi, ca un bun și iubitor de oameni Dumnezeu, Care nu ții minte răul, iartă. Și nu lăsa pe acesta și pe noi să cădem în viața cea întinată, nici pe căile pierzării să alergăm. Așa, Stăpâne Doamne, ascultă-mă pe mine păcătosul în ceasul acesta, pentru robul Tău **(N)**. Treci cu vederea, ca un Dumnezeu, Care nu ții minte răul, toate păcatele lui. Izbăvește-l pe el de chinul cel de veci. Gura lui o umple de lauda Ta. Buzele lui le deschide spre slăvirea numelui Tău. Măinile lui le întinde spre lucrarea poruncilor Tale. Picioarele lui îndreptează-le spre vestirea Evangheliei Tale. Toate mădularele și gândirea lui, întărește-le cu harul Tău. Că Tu ești Dumnezeuul nostru, Care prin Sfinții Tai Apostoli ne-ai poruncit nouă, zicând: orice veți lega pe pământ vor fi legate și în ceruri și oricâte veți dezlega pe pământ vor fi dezlegate și în ceruri. Și iarăși: căroră veți ierta păcatele, se vor ierta lor și căroră le veți ține, ținute vor fi. Și precum ai ascultat pe Iezechia în întristarea sufletului său la ceasul morții și nu i-ai trecut rugăciunea lui, așa auzi-mă în ceasul acesta și pe mine smeritul și păcătosul și nevreducul robul Tău care mă rog Ție; căci Tu ești, Doamne Iisuse Hristoase, Cel care ai poruncit să iertăm de șaptezeci de ori câte șapte celor ce cad în păcate, și în bunăta

Iar Preotul citește această

(6) Rugăciune

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeu nostru, Bunule și Iubitorule de oameni, doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, Cel ce porți fără durere neputințele noastre, cu a Căruia rană toți ne-am vindecat; Păstorule cel bun, Care ai venit spre căutarea oii celei pierdute; Cel ce dai mângâiere celor slabi la suflet și viață celor zdrobiți; Care ai tămăduit izvorul celei ce era în curgerea sângelui de doisprezece ani; Cel ce pe fiica cananeiencei ai izbăvit-o de demonul cel cumplit; Care ai iertat datoria celor doi datornici și ai dăruit iertare femeii celei păcătoase; Cel ce ai dăruit vindecare slăbănogului împreună cu iertarea păcatelor lui; Care cu cuvântul ai îndreptat pe vameșul și ai primit pe tâlharul prin mărturisirea lui cea mai de pe urmă; Cel ce ai ridicat păcatele lumii și pe Cruce le-ai pironit; Ție ne rugăm și cu umilință la Tine cădem: în bunătatea Ta, Însuți slăbește, lasă, iartă, Dumnezeule, fărădelegile și păcatele robului Tău (N) și greșelele lui cele de voie și cele fără de voie, cele cu știință și cu neștiință, cele prin călcarea de poruncă și prin neascultare, cele din timpul nopții și cele din timpul zilei; și de este sub blestem preoțesc, sau al tatălui său, sau al mamei sale, sau cu ochii a poftit, sau cu mirosul s-a desfrânat, sau cu pipăitul s-a pornit spre desfrânare, sau cu gustul s-a

Și acum..., a Născătoarei:

Maica Făcătorului, te-ai arătat în casa Dumnezeului tău măslin roditor, prin care lumea s-a umplut de milă. Pentru aceasta mântuiește cu mângâierea rugăciunilor tale pe acesta ce pătimește.

C O N D A C, glasul al 2-lea

Podobie: Căutând cele de sus...

Cel ce ești izvorul milei, Preabunule, izbăvește de toată suferința pe aceștia ce cad cu credință fierbinte la mila Ta cea negrăită, Îndurate, și, ușurându-le neputințele, dă-le dumnezeiescul har de sus.

Cântarea a 7-a:

Irmos: În cuptorul persan pruncii lui Avram...

Tu, Mântuitorule, Cel ce ești singurul Dumnezeu, Care cu mila și cu îndurările Tale tămăduiești tuturor patimile sufletelor și zdrobirile trupurilor, Însuți vindecă și pe acesta ce pătimește în neputințe, tămăduindu-l.

Când se vor mirui capetele tuturor cu ungerea untdelemnului, Hristoase Doamne, acestuia care cere milă de la Tine dăruiește-i, cu mila Ta cea bogată, roada bucuriei și a izbăvirii.

Sabie împotriva diavolilor este pecetea Ta, Mântuitorule; iar prin rugăciunile preoților, foc care mistuiește patimile sufletești; pentru aceasta, cu credință, Te laudăm pe Tine noi cei ce am primit vindecare.

Și acum..., *a Născătoare:*

Tu, cea care ai purtat în pânțe pe Cel ce ții toate în palmă și L-ai înțepat în chip minunat, după cum a bineplăcut lui Dumnezeu, te rugăm, Maica lui Dumnezeu, fă-L milostiv pe Acela spre acesta care pătimește.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Măinile tinzându-și Daniel...

Miluiește-ne pe toți, Mântuitorule, după mare și dumnezeiască mila Ta, că pentru aceasta ne-am adunat noi toți, ca, închipuind cu taină coborârea îndurărilor Tale, să aducem, cu credință ungere cu untdelemn robului Tău, pe care tămăduiește-l cu puterea Ta.

Cu curgerile mlei Tale, Hristoase, și cu ungerile preoților Tăi, spală, Doamne, ca un îndurat, durerile și rănilor și apăsașăile chinurilor acestuia ce este chinuit de suferințele patimilor, ca, fiind mântuit, să Te slăvească pe Tine cu mulțumire.

(6) EVANGHELIA (Matei 15, 21-28)

Diaconul: Înțelepciune. Drept. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. **Preotul:** Pace tuturor. **Strana:** Și duhului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. **Diaconul:** Să luăm aminte. **Preotul:**

In vremea aceea S-a dus Iisus prin părțile Tirului și ale Sidonului și iată o femeie cananeeancă, din acele ținuturi, ieșind striga, zicând: Miluiește-mă, Doamne, Fiul lui David! Fica mea este rău chinuită de demon. El însă nu i-a răspuns nici un cuvânt; și apropiindu-se, urma noastră. Iar El, răspunzând, a zis: Nu sunt trimis ucenicii Lui îl rugau, zicând: Slobozește-o, că strigă în decăt către oile cele pierdute ale casei lui Israel. Iar ea, venind, s-a închinat Lui, zicând: Doamne, ajută-mă. El însă, răspunzând, i-a zis: Nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci câinilor. Dar ea a zis: Da, Doamne, dar și câinii mănâncă din fărâmiturile care cad de la masa stăpânilor lor. Atunci, răspunzând, Iisus i-a zis: O, femeie, mare este credința ta; fie ție după cum voiești. Și s-a tămăduit fica ei din ceasul acela.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.

Îpoi diaconul zice: Miluiește-ne pe noi Dumnezeule... Încă ne rugăm pentru mila... **Preotul:** Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Strana:** Doamne miluiește.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta.

Stih: Spală-mă întru totul de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește.

(6) APOSTOLUL (Galateni 5, 22-26; 6, 1-2)

Diaconul: Înțelepciune. **Citețul:**

Din Epistola către Galateni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

Diaconul: Să luăm aminte. **Citețul:**

Fraților, roadă Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelungă răbdarea, bunătatea, facerea de bine, credința, blândețea, înfrânarea, curăția; împotriva unora ca acestea nu este lege. Iar cei ce sunt ai lui Hristos Iisus și-au răstignit trupul împreună cu patimile și cu poftetele. Dacă trăim în Duhul, în Duhul să și umblăm. Să nu fim iubitori de mărire deșartă supărându-ne unii pe alții și pizmuindu-ne unii pe alții. Fraților, chiar de va cădea un om în vreo greșală, voi cei duhovnicești îndreptați-l pe unul ca acesta cu duhul blândeții, luând seama la tine însuți, ca să nu cazi și tu în ispită. Purtați-vă sarcinile unii altora și așa veți împlini legea lui Hristos.

Preotul: Pace ție, cititorule. **Citețul:** Și duhului tău. **Apoi:** Aliluia, **glasul al 6-lea. Stih:** Fericit bărbatul care se teme de Domnul, întru poruncile Lui va voi foarte (*Psalm 111, 1*).

Slavă...

Să nu îndepărtezi, Stăpâne, mila Ta de la noi cei ce însemnăm chipul plecăciunii celei de sus și al bucuriei și să nu treci cu vederea pe cel ce cu credință strigă pururea: binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Și acum..., **a Născătoare:**

Preacurată, firea a primit ca o preamărită cunună nașterea ta cea dumnezeiască, care oprește și biruiește cu puterea ei taberele vrăjmașilor. Pentru aceasta, fiind încununată cu podoabele cele luminoase ale darurilor tale, pe tine te laudăm întru tot cântată, stăpână.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Piatra cea netăiată de mână...

Caută din cer, Îndurate, și arată mila Ta tuturor; trimite acum prin ungerea cea dumnezeiască a preoților ajutorul Tău și tăria Ta celui ce aleargă la Tine, Iubitorule de oameni.

Am văzut cu bucurie, Mântuitorule, preabunule, untdelemnul cel sfânt, pe care l-ai primit prin dumnezeiasca Ta pogorâre mai mult decât cei ce se împărtășesc de el și îl dai în chip văzut celor ce se împărtășesc de baia cea dumnezeiască.

Slavă...
Mântuitorule, îndură-Te, miluiește, izbăvește de chinuri și de dureri, și apără de săgețile celui viclean pe robii Tăi, tămăduindu-le, ca un stăpân milostiv, sufletele și trupurile cu harul cel dumnezeiesc.

Și acum..., *a Născătoare!*

Fecioară, primind cântări și rugăcuni de la robii tăi, izbăvește, Precurată, de patimi cumprite și de dureri, cu rugăciunile tale, pe cel ce prin noi aleargă la acoperământul tău cel dumnezeiesc.

Și îndată se zice:

Cuvine-se cu adevărat să te fericism, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și preanevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărită, fără de asemănare, decât serafimii; care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărim.

LUMINÂNDA

Podobie: Cercetatu-ne-ai de sus...

Cu milă caută cu ochiul Tău, Bunule, spre rugăciunea noastră, a celor ce ne am adunat astăzi în biserică Ta cea sfântă, ca să ungem cu untdelemnul cel dumnezeiesc pe neputincioșii robii Tăi.

lui tămădure sufltească, Cel ce Te-ai atins de soacra lui Petru și au lăsat o pe dânsa frigurile și s-a sculat și a slujit Ție. Însuți, Stăpâne, și robului Tău acesta (**N**), dă-i tămădure și izbăvire de toată boala cea vătămătoare. Adu-Ți aminte de îndurările Tale cele bogate și de mila Ta. Adu-Ți aminte de gândul omului, care cu osârdie este plecat spre cele rele din tinerețile lui, și că nimeni nu este fără de păcat pe pământ. Că Tu singur ești fără de păcat, Cel ce ai venit și ai mântuit neamul omenesc și ne-ai izbăvit pe noi din robia vrăjmașului. Că de vei intra în judecată cu robii Tăi, nimeni nu va fi aflat curat de întinăciune, ci va amuți toată gura, neavând ce răspunde, pentru că toată dreptatea noastră este înaintea Ta ca o cârpă lepădată. Pentru aceasta păcatele tinereților noastre nu le pomeni, Doamne. Că Tu ești nădejdea celor fără de nădejde și odihna celor istoviți și împovărați cu fărâdelegi, și Ție slava înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Se face ungerea.

Și de va fi diacon, zice: Să luam aminte. Preotul: Pace tuturor. Citețul: Și duhului tău.

se vor ierta lor; Cel ce primești pocăința păcătoșilor și ai putere a ierta păcatele cele multe și grele și dai tămăduire tuturor celor ce petrec într-o neputință și în boală îndelungată; Care și pe mine smeritul și păcătosul și nevrednicul robul Tău, cel încurcat în multe păcate și tăvălit în patimile dezmiardărilor, m-ai chemat la sfânta și preainalta treaptă a preoției, ca să intru în ceea ce este dincolo de catapeteasmă, în Sfânta Sfințelor, unde sfinții îngeri doresc să privească și să audă glasul Evangheliei Domnului Dumnezeu și să vadă cu ochii lor chipul Sfintei Jertfe și să se îndulcească de dumnezeiasca și Sfânta Liturghie; Cel ce m-ai învrednicit a săvârși cereștile Tale Taine și a-Ți aduce daruri și jertfe pentru păcatele noastre și pentru greșelele cele din neștiință ale poporului și a fi mijlocitor pentru oile Tale cele cuvântătoare, ca prin multa și negrăita Ta iubire de oameni să curățești păcatele lor; Însuși, Preabunule Împărate, ascultă rugăciunea mea în ceasul acesta și în această sfântă zi și în toată vremea și locul, și ia aminte la glasul Rugăciunii mele și dăruiește tămăduire robului Tău (N), care este în neputința sufletului și a trupului, dându-i lui slobozire de păcate și iertare greșelelor celor de voie și celor fără de voie, tămăduindu-i lui rănilor cele netămăduite și toată boala și toată neputința. Dăruiește-i

La LAUDE

Se pun stihirile pe glasul al 4-lea, după podobia: Dat-ai semn...

Îi dat harul Tău prin apostolii Tăi, lesne Iertătorule și Iubitorule de oameni, ca să tămăduiască cu untdelemnul Tău cel sfânt rănilor și bolile tuturor. Pentru aceasta și acum, ca un îndurat, pe cel ce vine cu credință sfințește-l, miluiește-l, tămăduiește-l prin untdelemnul Tău de toată neputința și-l învrednicește, Doamne, de desfătarea Ta cea nestricăcioasă.

Cel ce ca un îndurat însemnezi, cu mâna Ta cea nevăzută, simțurile noastre prin untdelemnul Tău cel dumnezeiesc, caută din cer, Cel ce ești necuprins cu mintea, spre cel ce aleargă la Tine cu credință și cere iertare greșalelor, și dăruiește-i tămăduire sufletului și trupului, ca să te preaslăvească pe Tine cu dragoste, slăvind puterea Ta.

Prin ungerea untdelemnului Tău și prin atingerea preoților, Iubitorule de oameni, sfințește de sus pe robii Tăi; izbăvește-i de boli și de întinăciunea sufletului; curățește-i, spală-i Mântuitorule, și ferește-i de tot felul de sminteli; ușurează-le durerile, izgonește-le nevoile și le risipește necazurile, ca un milostiv și îndurat.

Pe tine te rog, preacuratul palat al Împăratului
ceresc, ceea ce ești mult lăudată, curățește mintea
mea cea întinată cu tot felul de păcate și o fă locaș
înfrumusețat Treimii celei dumnezeiești, ca, mântuit
fiind eu neîtebnicul robul tău, să măresc puterea și
mila ta cea nemăsurată.

După aceea: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl
nostru..., Că a Ta este împărăția...

Apoi troparul acesta, glasul al 4-lea:

Unule, Cel ce ești grabnic spre ajutor, Hristoase,
arată de sus grabnică cercetare robilor Tăi celor ce
pățimesc; izbăvește-i de boli și de durerile cele amare;
ridică-i ca să Te laude și să Te slăvească neîncetat,
pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule,
Iubitorele de oameni.

*Acum, având untdelemn curat, pus în vas, se aprind și lumânările și diaconul
zice: Binecuvintează, părinte. Iar preotul protos, luând Sfânta Evanghelie,
însemnează chipul Sfintei Cruci peste untdelemn zicând:*

Binecuvântată este împărăția Tatălui și a Fiului și
a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Dar cele înțelepte le-au răspuns, zicând: Nu, ca nu
cumva să nu ne ajungă nici nouă și nici vouă. Mai bine
mergeți la cei ce vând și cumpărați pentru voi. Deci
plecând ele ca să cumpere, a venit mirele și cele ce erau
gata au intrat cu el la nuntă și ușa s-a închis. Iar mai
pe urmă, au sosit și celelate fecioare, zicând: Doamne,
Doamne, deschide-ne nouă. Iar el, răspunzând, a zis:
Adevărat zic vouă: Nu vă cunosc pe voi. Drept aceea,
privegheați, că nu știți ziua, nici ceasul când vine Fiul
Omului.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. **Apoi diaconul zice:** Miluiește-ne pe
noi Dumnezeule... Încă ne rugăm pentru mila... **Preotul:** Că milostiv și
iubit de oameni Dumnezeu ești... **Diaconul:** Domnului să ne rugăm. **Strana:** Doamne miluiește.

Iar Preotul citește aceasta
(5) Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce pedepsești și
iarăși tămăduiești, Care ridici de la pământ pe cel sărac
și din gunoi înalți pe cel lipsit, Tatăl orfanilor, limanul
celor înviforați și doctorul celor bolnavi; Cel ce porți fără
măhnire slăbiciunile noastre și iei asupra-Ți suferințele
noastre; Care miluiești cu liniștirea; Cel ce treci peste
fărădelegi și ierți nedreptățile; Cel grabnic spre ajutor
și zăbavnice la mânie; Care ai suflat peste ucenicii Tăi
și ai zis: Luați Duh Sfânt, căroara veți ierta păcatele,

izbăvi, ajutându-ne și voi cu rugăciunea pentru noi, așa încât darul acesta făcut nouă, prin rugăciunea multora, să ne fie prilej de mulțumire adusă de către mulți, pentru noi.

Preotul: Pace ție, cititorule. **Citețul:** Și duhului tău. **Apoi:** Aliluia, *glasul al 5-lea.* **Stih:** Fericit cel ce caută la sărac și la sărman; în ziua cea rea îl va izbăvi pe el Domnul. Domnul să-l păzească pe el și să-l vieze (*Psalm 40, 1-2*).

(5) EVANGHELIA (Matei 25, 1-13)

Diaconul: Înțelepciune. Drepti. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. **Preotul:** Pace tuturor. **Strana:** Și duhului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. **Diaconul:** Să luăm aminte. **Preotul:**

Zis-a Domnul pilda aceasta: Împărăția cerurilor se va asemana cu zece fecioare, care luând candelile lor, au ieșit în întâmpinarea mirelui. Cinci însă dintre ele erau fără minte, iar cinci înțelepte. Căci cele fără minte, luând candelile, n-au luat cu sine untdelemn. Iar cele înțelepte au luat untdelemn în vase, o dată cu candelile lor. Dar mirele întârziind, au ațipit toate și au adormit. Iar la miezul nopții s-a făcut strigare: Iată, mirele vine! Ieșiți întru întâmpinarea lui! Atunci s-au deșteptat toate acele fecioare și au împodobit candelile lor. Și cele fără minte au zis către cele înțelepte: Dați-ne din untdelemnul vostru, că se sting candelile noastre.

Diaconul zice ectenia aceasta:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne miluiește.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta (*casa aceasta*) și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se binecuvinteze untdelemnul acesta (*aici binecuvintează toți preoții untdelemnul*), cu puterea, cu lucrarea și cu venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru robul lui Dumnezeu (**N**), și pentru cercetarea lui cea întru Dumnezeu și pentru ca să vină peste dânsul harul Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie izbăvit el și noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Îpără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita, stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.
Pe noi înșine și uniți pe alții și toată viața noastră
lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și
închinăciunea, tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum
și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

După aceasta, zice preotul cel dintâi

Rugăciunea sfințirii untdelemnului

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Strana:** Doamne,

miluiește.

Doamne, Care cu mila și cu îndurările Tale
tămăduiești zdrobirile sufletelor și ale trupurilor
noastre, Insuți, Stăpâne, sfințește untdelemnul
acesta, ca să fie celor ce se vor unge din el spre
tămădure și spre izbăvirea de toată patima și
intinăciunea trupului și a sufletului și de toată
răutatea. Ca și întru aceasta să se preaslăvească
preasfânt numele Țău, al Tatălui și al Fiului și al
Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

negraite, să Te laudăm și să Te slăvim pe Tine, Cel ce
faci lucruri mari și minunate, slăvite și preînalte. Că
Ție se cuvine să ne miluiești și să ne mântuiești pe noi,
Hristoase, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm,
împreună și Părintelui Țău celui fără de început și
Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Se face ungerea.*

Și de va fi diacon, zice: Să luam aminte. Preotul: Pace tuturor.
Citețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 5-lea:

Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei apăra de neamul acesta în veac.
Stih: Mântuiește-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios.

(5) APOSTOLUL (II Corinteni 1, 8-11)

Diaconul: Înțelepciune. *Citețul:*

Din Epistola a doua către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire:
Diaconul: Să luăm aminte. *Citețul:*

Fraților, nu voim ca voi să nu știți de necazul
nostru, care ni s-a făcut în Asia, că peste măsură, peste
puteri, am fost îngreuiți, încât nu mai nădăjduiam să
mai scăpăm cu viață. Ci noi, în noi înșine, ne-am socotit
ca osândiți la moarte, ca să nu ne punem încrederea
în noi, ci în Dumnezeu, Cel ce înviază pe cei morți,
Care ne-a izbăvit pe noi dintr-o moarte ca aceasta și
ne izbăvește, și în Care nădăjduiam că încă ne va mai

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.

Apoi diaconul zice: Miluiește-ne pe noi Dumnezeu... Încă ne rugăm pentru mila... **Preotul:** Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Strana:** Doamne miluiește.

Iar Preotul citește această

(4) Rugăciune

Bunule și Iubitorule de oameni, Îndurate și mult Milostive Doamne, Cel plin de milă și bogat în bunătate, Părinte al îndurărilor și Dumnezeu a toată mângâierea, Cel ce, prin Sfinții Tăi Apostoli, ne-ai dat nouă puterea să tămăduim, cu untdelemn însoțit cu rugăciunea, neputințele poporului, însuși și untdelemnul acesta întocmește-l spre tămăduirea celor care se ung din el, spre depărtarea a toată neputința și a toată boala, spre izbăvirea de rele a celor ce așteaptă de la Tine mântuire. Așa, Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, rugămu-ne, Atotputernice, să ne mântuiești pe noi pe toți. Unule, Cel ce ești doctorul sufletelor și al trupurilor, sfintește-ne pe noi pe toți. Cel ce tămăduiești toată neputința, tămăduiește și pe robul Tău acesta (**N**); ridică-l pe dânsul din patul durerii pentru mila bunătații Tale; cercetează-l pe dânsul cu mila și cu îndurărilor Tale; depărtează de la dânsul toată boala și neputința. Ca, ridicându-l cu mâna Ta cea tare, să slujească Ție cu toată mulțumirea. Ca și acum făcându-ne părtași iubirii Tale de oameni celei

Apoi zic și ceilalți preoți această rugăciune, până se plinește de șapte ori. Iar după rugăciune, se cântă aceste tropare, glasul al 4-lea:

Unule, Cel ce ești grabnic spre ajutor, Hristoase, arată de sus grabnică cercetare robilor Tăi celor ce pătimesc; izbăvește-i de boli și de durerile cele amare; ridică-i ca să Te laude și să Te slăvească neîncetat, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Glasul al 4-lea, podobie: Arătat-Te-ai astăzi...

Fiind orbit la ochii sufletului, vin la Tine, Hristoase, ca și orbul cel din naștere, strigând către Tine cu pocăință: Tu ești lumina cea strălucitoare a celor dintru întuneric.

Glasul al 3-lea, podobie: Fecioara astăzi...

Doamne, sufletul meu cel slăbit cu multe feluri de păcate și cu fapte netrebnice, ridică-l cu cercetarea Ta cea dumnezeiască, precum ai ridicat de demult pe slăbănogul; ca fiind mântuit să strig Ție: îndură-Te, Hristoase, și dă-mi tămăduire.

Glasul al 4-lea:

Cel ce ca ucenic al Domnului ai primit, o drepte, Evanghelia, cel ce ca mucenic ai cununa cea veșnică, și ca rudă a Domnului ai îndrăznirea, iar ca ierarh ai mijlocirea, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Glasul al 4-lea, podobie: Cel ce Te-ai înălțat...

Dumnezeu, Cuvântul cel Unul Născut al Tatălui, Care a venit la noi în zilele mai de pe urmă, te-a arătat pe tine, minunate Iacov, întâi păstor și dascăl al Ierusalimului și iconom credincios al tainelor celor duhovnicești. Pentru aceasta toți te cinstim, apostole.

Glasul al 3-lea, podobie: Fecioara astăzi...

In Mira, sfinte, sfințitor te-ai arătat; că Evangelhia lui Hristos plinind-o, cuvioase, ți-ai pus sufletul pentru poporul tău; mântuit-ai pe cei nevinovați din moarte. Pentru aceasta te-ai sfințit ca un mare tăinuitor al harului lui Dumnezeu.

Același glas:

Mare apărător te-a aflat într-o primăjdie lumă, purtătorule de chinuri, pe tine cel ce ai biruit pe păgâni. Deci, precum mândria lui Lie ai surpat și la luptă îndrăzneț ai făcut pe Nestor, așa, Sfinte Dimitrie, pe Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Preotul: Pace ție, cititorule. **Citețul:** Și duhului tău. **Apoi:** Aliluia, **glasul al 4-lea. Stih:** Așteptând am așteptat pe Domnul și a căutat spre mine. Auzit rugăciunea mea și m-a scos din adâncul măhnirii (*Psaln 39, 1-2*).

(4) EVANGHELIA (Matei 8, 14-23)

Diaconul: Înțelepciune. Drept. Să ascultăm Sfânta Evangelhie. **Preotul:** Pace tuturor. **Strana:** Și duhului tău.

Preotul: Din Sfânta Evangelhie de la Matei, citire:

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. **Diaconul:** Să luăm aminte. **Preotul:**

In vremea aceea, venind Iisus în casa lui Petru, a văzut pe soacra acestuia zăcând, prinsă de friguri. Și s-a atins de mâna ei și au lăsat-o frigurile și s-a sculat și îi slujea Lui. Și făcându-se seară au adus la El mulți demonizați și a scos duhurile cu cuvântul și pe toți cei bolnavi i-a vindecat, ca să se împlinească ceea ce s-a spus prin Isaia proorocul, care zice: Acesta neputințele noastre a luat și bolile noastre le-a purtat. Și văzând Iisus mulțime împrejurul Lui, a poruncit ucenicilor să treacă de cealaltă parte a mării. Și apropiindu-se un cârturar, i-a zis: Învățătorule, Te voi urma oriunde vei merge. Dar Iisus i-a răspuns: Vulpile au vizuini și păsările cerului cuiburi; Fiul Omului însă nu are unde să-și plece capul. Un altul dintre ucenici i-a zis: Doamne, dă-mi voie întâi să mă duc și să îngrop pe tatăl meu. Iar Iisus i-a zis: Vino după Mine și lasă morții să-și îngroape morții lor. Intrând El în corabie, ucenicii Lui l-au urmat.

să fie bineplăcut Ție și să facă voia Ta. Că Ție se cuvine să ne miluiești și să ne mântuiești pe noi, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Se face ungerea.*

Și de va fi diacon, zice: Să luam aminte. **Preotul:** Pace tuturor.

Citețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 4-lea:

În orice zi Te voi chema, degrab mă auzi.

Stih: Doamne, auzi rugăciunea mea și strigarea mea la Tine să ajungă.

(4) APOSTOLUL (II Corinteni 6, 16-18; 7, 1)

Diaconul: Înțelepciune. **Citețul:**

Din Epistola a doua către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

Diaconul: Să luăm aminte. **Citețul:**

Fraților, noi suntem templu al Dumnezeuului celui viu, precum Dumnezeu a zis că: Voi locui în ei și voi umbla și voi fi Dumnezeuul lor și ei vor fi poporul Meu. De aceea: Ieșiți din mijlocul lor și vă osebiți, zice Domnul, și de ce este necurat să nu vă atingeți și Eu vă voi primi pe voi. Și voi fi vouă tată, și veți fi Mie fii și fiice, zice Domnul, Atotțiitorul. Având deci aceste făgăduințe, iubiților, să ne curățim pe noi de toată întinarea trupului și a duhului, desăvârșind sfințenia în frica lui Dumnezeu.

Același glas:

Purtătorule de chinuri, Sfinte și tămăduitorule Pantelimon, roagă pe milostivul Dumnezeu ca să dăruiască iertare de păcate sufletelor noastre.

Glasul al 8-lea:

Sfinților cei fără de arginți și făcătorilor de minuni, cercetați neputințele noastre; în dar ați luat, în dar dați-ne nouă.

Glasul al 2-lea:

Măririle tale, iubitorule de feciorie, cine le va spune? Că izvorăști minuni și verși tămăduiri și te rogi pentru sufletele noastre, ca cel ce ești cuvântător de Dumnezeu și de Hristos preaiubit.

Al Născătoarei, asemenea:

Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nesurpat, izvor de milă și lumii scăpare, cu osârdie strigăm către tine: Născătoare de Dumnezeu stăpână, vino degrab și ne izbăvește pe noi din nevoi, ceea ce singură ești grabnic ajutătoare.

De va fi diacon zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. **Citețul:** Și duhului tău.

Prochimien, glasul I:

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădărduit și noi întru Tine. Să: Bucurați-vă drepților întru Domnul, celor drepți se cuvine lauda.

(1) APOSTOLUL (Iacov 5, 10-16)

Diaconul: Înțelepciune. **Citețul:**

Din Epistola sobornicească a Sfantului Apostol Iacov, citire: Diaconul: Să luăm aminte. **Citețul:**

Fraților, luați ca pildă de suferință și de îndelungă răbdare, pe proroci care au grăit în numele Domnului. Iată, noi fericim pe cei ce au răbdare: ați auzit de răbdarea lui Iov și ați văzut sfârșitul hărăzit lui de Domnul; că mult Milostiv este Domnul și îndurător. Iar înainte de toate, frații mei, să nu vă jurați nici pe cer, nici pe pământ, nici cu orice alt jurământ, ci să vă fie vouă ce este da, da, și ce este nu, nu, ca să nu cădeți în judecată. Este vreunul dintre voi în suferință? Să se roage. Este cineva cu inimă bună? Să cânte psalmi. Este cineva bolnav între voi? Să cheme preoții Bisericii și să se roage pentru el, ungându-l cu untdelemn, întru numele Domnului. Și rugăciunea credinței va mântui pe cel bolnav și Domnul îl va ridica și de va fi făcut păcate se vor ierta lui. Mărturisiiți-vă deci unul altuia păcatele și vă rugați unul pentru altul, ca să vă vindecați, că mult poate rugăciunea stăruitoare a dreptului.

ale casei lui Israel. Și, mergând, propovăduiți, zicând: S-a apropiat împărăția cerurilor. Tămăduiți pe cei neputincioși, înviați pe cei morți, curațiți pe cei leproși, scoateți afară pe demoni; în dar ați luat, în dar să dați.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. **Apoi diaconul zice:** Miluiește-ne pe noi Dumnezeu... Încă ne rugăm pentru mila... **Preotul:** Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Strana:** Doamne miluiește.

Iar preotul citește această

(3) Rugăciune

Stăpâne atotîitorule, Împărate Sfinte, Cel ce pedepsești și nu omori, Care înțărăști pe cei neputincioși și ridici pe cei căzuți; Cel ce îndreptezi chinurile cele noastre, ca să aduci mila Ta peste untdelemnul acesta și peste cei care se ung din ei în numele Țău, ca să le fie lor spre tămăduirea sufletului și a trupului și spre curăție și înălțurare a toată patima și a toată neputința și boala și a toată întinăciunea trupească și sufletască. Așa, Doamne, trimite din cer puterea Ta cea tămăduitoare; atinge-Te de trup, potolește-i fierbințeala, ușurează-i suferințele și îi izgonește toată boala cea ascunsă. Fii tămăduitorul robului Țău acesta (**N**); ridică-l pe dânsul din patul durerii și din așternutul chinurilor. Daruiește-l pe dânsul sănătos și întreg Bisericii Tale, ca

și de aș da trupul meu ca să fie ars, iar dragoste nu am, nimic nu-mi folosește. Dragostea îndelung rabdă; dragostea este binevoitoare, dragostea nu pizmuiește, nu se laudă, nu se trufește. Dragostea nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se aprinde de mânie, nu gândește răul. Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr. Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le rabdă. Dragostea nu cade niciodată.

Preotul: Pace ție, cititorule.

Citețul: Și duhului tău. **Apoi:** Aliluia, **glasul al 3-lea.** **Stih:** Întru Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu fiu rușinat în veac. Întru dreptatea Ta izbăvește-mă și mă scoate (**Psalmul 30, 1**).

(3) EVANGHELIA (Matei 10, 1, 5-8)

Diaconul: Înțelepciune. Drepti. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. **Preotul:** Pace tuturor. **Strana:** Și duhului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. **Diaconul:** Să luăm aminte. **Preotul:**

În vremea aceea, chemând la Sine pe cei doisprezece ucenici ai Săi, Iisus le-a dat lor putere asupra duhurilor celor necurate, ca să le scoată și să tămăduiască orice boală și orice neputință. Pe acești doisprezece i-a trimis Iisus, poruncindu-le lor și zicând: În calea păgânilor să nu mergeți și în vreo cetate de samarineni să nu intrați; ci mai degrabă mergeți către oile cele pierdute

Preotul: Pace ție, cititorule. **Citețul:** Și duhului tău. **Apoi:** Aliluia, **glasul I. Stih:** Milă și judecată voi cânta Ție, Doamne. Cânta-voi și voi înțelege pe cale fără prihană (**Psalm 100, 1-2**).

(1) EVANGHELIA (Luca 10, 25-37)

Diaconul: Înțelepciune. Drepti. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. **Preotul:** Pace tuturor. **Strana:** Și duhului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire:

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. **Diaconul:** Să luăm aminte. **Preotul:**

În vremea aceea a venit la Iisus un învățător de Lege, ispitindu-L și zicând: Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viața cea veșnică? Iar Iisus a zis către el: Ce este scris în Lege? Cum citești? Iar el, răspunzând, a zis: Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toată puterea ta și din tot cugetul tău; iar pe aproapele tău, ca pe tine însuși. Iar El i-a zis: Drept ai răspuns; fă aceasta și vei trăi. Dar el, vrând să se îndrepteze pe sine, a zis către Iisus: Și cine este aproapele meu? Iar Iisus, răspunzând, a zis: Un om cobora de la Ierusalim la Ierihon, și a căzut între tâlhari, care, după ce l-au dezbrăcat și l-au rănit, au plecat, lăsându-l aproape mort. Din întâmplare un preot se cobora pe calea aceea și, văzându-l, a trecut pe alături. De asemenea și un levit, ajungând în acel loc și văzând, a trecut pe alături. Iar un samarinean, mergând pe cale, a venit la el și, văzându-l, i s-a făcut

mila și, apropiindu-se, i-a legat rânile, turnând pe ele untdelemn și vin, și punându-l pe dobitoacul său, l-a adus la o casă de oaspeți și a purtat grija de el. Iar a doua zi, scoțând doi dinari, i-a dat gazdei și i-a zis: Ai grija de el și, ce vei mai cheltui, eu, când mă voi întoarce, îți voi da. Care dintre acești trei ți se pare că a fost aproapele celui căzut între tâlhar? Iar el a zis: Cel care a făcut mila cu el. Și Iisus i-a zis: Mergi și fă și tu asemenea.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. **Apoi diaconul zice:**

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Strana: Doamne miluieste *(de trei ori).*

Ină ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea și lăsarea păcatelor robului lui Dumnezeu **(N)**, și pentru ca să i se ierte lui toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Preotul: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Prochimem, glasul al 3 lea:
Domnul este luminarea mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?
Silvi: Domnul este păzitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

(3) APOSTOLUL (I Corinteni 12, 27-31; 13, 1-8)

Diaconul: Înțelepciune. **Citețul:**

Din Epistola întâi către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire:
Diaconul: Să luăm aminte. **Citețul:**

Fraților, voi sunteți trupul lui Hristos și mădulare fiecare în parte. Și pe unii i-a pus Dumnezeu, în Biserica: întâi apostoli, al doilea prooroci, al treilea învățători; apoi pe cei ce au darul de a face minuni; apoi darurile vindecărilor, ajutorările, cârmuirile, felurile limbilor. Oare toți sunt apostoli? Oare toți sunt prooroci? Oare toți învățători? Oare toți au putere să săvârșească minuni? Oare toți au darurile vindecărilor? Oare toți vorbesc în limbi? Oare toți pot să talmăcească? Răvniți însă la darurile cele mai bune. Și vă arăt încă o cale care le întrece pe toate: De aș grăi în limbile oamenilor și ale îngerilor, iar dragoste nu am, făcutu-m-am aramă sunătoare și chimval răsunător. Și de aș avea darul proorociei și tainele toate le-aș cunoaște și orice știință, și de aș avea atâta credință încât să mut și muntii, iar dragoste nu am, nimic nu sunt. Și de aș împărți toată avuția mea

îndurate Stăpâne, caută din înălțimea Ta cea sfântă, umbrindu-ne pe noi păcătoșii și nevrednicii robii Tăi cu harul Sfântului Tău Duh în ceasul acesta și trimite-l peste robul Tău acesta (N), care și-a cunoscut păcatele sale și a venit la Tine cu credință. Primindu-l cu iubirea Ta de oameni și iertându-i orice a greșit cu cuvântul, cu lucrul, sau cu gândul, spală-l și-l curățește pe el de tot păcatul. Și petrecând pururea împreună cu dânsul, păzește-l în ceilalți ani ai vieții lui, ca, umblând întru poruncile Tale, să nu mai fie el batjocură diavolului, ca și într-însul să se slăvească preasfânt numele Tău. Că Ție se cuvine să ne miluiești și să ne mântuiești pe noi, Hristoase Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi face preotul ungerea împreună cu rugăciunea: Părinte Sfinte... precum s-a arătat după Rugăciunea 1. Și aceasta se va face după fiecare rugăciune care urmează după Evanghelii.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. **Preotul:** Pace tuturor.

Citețul: Și duhului tău.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Strana:** Doamne, miluiește.

Preotul citește această

(1) Rugăciune

Cel ce ești fără de început și fără de sfârșit, Sfinte al sfinților, Care ai trimis pe Unul Născut Fiul Tău să tămăduiască toată boala și neputința sufletelor și trupurilor noastre, trimite Duhul Tău cel Sfânt și sfințește untdelemnul acesta și-l fă robului Tău acesta (N), care se va unge, spre izbăvire desăvârșită de păcatele lui și spre moștenirea împărăției cerurilor. Că Tu ești Dumnezeu mare și minunat, Care păzești legământul Tău și dai mila Ta celor ce Te iubesc pe Tine; Cel ce dai izbăvire de păcate prin Sfânt Pruncul Tău, Iisus Hristos; Care ne-ai renăscut pe noi din păcat; Cel ce luminezi orbii și ridici pe cei căzuți; Care iubești pe cei dreپți și pe cei păcătoși miluiești; Cel ce ne ai scos din întuneric și din umbra morții, zicând celor din legăturile iadului: ieșiți, și celor din întuneric: descoperiți-vă. Că a strălucit în inimile noastre lumina cunoștinței Unuia Născut Fiului Tău, de când S-a arătat pentru noi pe pământ și cu oamenii împreună a petrecut. Și celor ce L-au primit, le-ai dat putere să se facă fiii lui Dumnezeu prin baia nașterii din nou, dăruindu-ne înfierea și făcându-ne părtași biruinței asupra diavolului. Pentru că n-ai binevoit a ne curăți prin sânge, ci ai dat și în untdelemnul sfințit

chipul Crucii, ca să ne facem noi turmă lui Hristos, preoție împărătească, neam sfânt, curățindu-ne cu apă și sfințindu-ne cu Duhul cel Sfânt. Însuți, Stăpâne Doamne, dă-ne har spre slujba Ta aceasta, precum ai dat lui Moise slugii Tale și lui Samuel iubitului Tău și lui Ioan alesului Tău și tuturor celor ce au bineplăcut Ție în fiecare neam și neam. Așa fă-ne și pe noi să fim slujitori ai legii Tale celei noi a Fiului Tău prin untdelemnul acesta, pe care sfințește-l cu scump Sângelul Său, ca dezbrăcându-ne de porțile cele lumesti, să murim păcatului și să viem dreptăți, îmbrăcându-ne în Domnul nostru Iisus Hristos, prin ungerea cu sfințenia ce va fi adusă untdelemnului acesta. Facă-se, Doamne, untdelemnul acesta, untdelemn de bucurie, untdelemn de sfințenie, îmbrăcăminte împărătească, pavăză puternică izbăvitoare de toată lucrarea diavolească, pecete nestricată, bucurie a inimii, veselie veșnică. Ca și cei ce se vor unge cu untdelemnul acesta al înnoirii să fie de temut pentru cei potrivnici și să strălucească în strălucirile sfinților Tăi, neavând întinăciune ori prihană; să fie primiți în odihna Ta cea veșnică și să ia plata chemării celei de sus. Că Ție se cuvine să ne miluiești și să ne mântuiești, Dumnezeule, Dumnezeu nostru, și Ție slava înălțăm, împreună și Unuia Născut Fiului Tău și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

de oameni, Stăpâne, Dumnezeu cel veșnic și al celor minunate, pe Care nimeni dintre oameni nu poate să Te cuprindă cu gândul, caută și ne auzi pe noi, nevednicii robii Tăi; și aici, unde aducem acest untdelemn în numele Tău cel mare, trimite darul Tău cel tămăduitor și iertarea păcatelor, și tămăduiește pe robul Tău cu mulțimea milei Tale. Așa, Doamne, Cel ce ești lesne iertător, Unule, Milostive și Iubitorule de oameni, Căruia îți pare rău de răutățile noastre; Cel ce știi că gândul omului este plecat spre cele rele din tinerțile lui; Care nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu; Cel ce pentru mântuirea păcătoșilor Te-ai întrupat, Dumnezeule fiind, și Te-ai făcut om pentru zidirea Ta; Tu ești Cel ce ai zis: n-am venit să chem pe cei drepti, ci pe cei păcătoși, la pocăință; Tu ești Cel ce ai căutat oaia cea rătăcită; Tu ești Cel ce cu osărdie ai căutat dragma cea pierdută și ai aflat-o; Tu ești Cel ce ai zis: pe cel care vine la Mine nu-l voi scoate afară; Tu ești Cel ce nu Te-ai scârbit de păcătoasa care a spălat cu lacrimi cinstitele Tale picioare; Tu ești Cel ce ai zis: de câte ori vei cădea, scoala-te și te vei mântui; Tu ești Cel ce ai zis: bucurie se face în cer pentru un păcătos care se pocăiește; însuți,

Și, alergând el înainte, s-a suit într-un sicomor, ca să-L vadă, căci pe acolo avea să treacă. Și când a sosit la locul acela, Iisus, privind în sus, a zis către el; Zahee, coboară-te degrabă, căci astăzi în casa ta trebuie să rămân. Și a coborât degrabă și L-a primit, bucurându-se. Și văzând, toți murmurau, zicând că a intrat să găzduiască la un om păcătos. Iar Zaheu, stând, a zis către Domnul: Iată, jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor și, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, întorc împătrit. Și a zis către el Iisus: Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia, căci și acesta este fiu al lui Avraam. Căci Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască pe cel pierdut.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.

Apoi diaconul zice: Miluiește-ne pe noi Dumnezeu... Încă ne rugăm pentru mila... *Preotul:* Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...

Diaconul: Domnului să ne rugăm. *Strana:* Doamne miluiește.
Preotul citește această

(2) Rugăciune

Dumnezeule cel Mare și Preaînalt, Care ești închinat de toată făptura, izvorul înțelepciunii și adâncul cel necuprins al bunătății celei adevărate și noianul cel nemărginit al milostivirii, însuși, Iubitorule

Strana: Amin.

După această rugăciune, până ce unge preotul pe cel căruia i se face Maslul, se cântă troparul acesta, glasul al 8-lea:

Doamne, armă asupra diavolului, Crucea Ta o ai dat nouă; că se îngrozește și se cutremură, nesuferind a căuta spre puterea ei; că morții i-ai sculat și moartea o ai surpat, pentru aceasta ne închinăm îngropării Tale și învierii.

Și luând preotul un bețișor din cele șapte, îl înmoaie în untdelemnul ce s-a sfințit, și unge pe cel bolnav în chipul crucii la frunte, la gură, la nări, la urechi, pe piept, pe mâini și pe tălpi, zicând această

Rugăciune

Părinte Sfinte, doctorul sufletelor și al trupurilor, Care ai trimis pe Unul Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, să vindece toată boala și să răscumpere din moarte, tămăduiește pe robul Tău acesta (N) de neputința trupească și sufletească ce l-a cuprins și-l dă să vieze prin harul Hristosului Tău; pentru rugăciunile Preacuratei stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu folosirile cinstitelor, cereștilor celor fără de trup puteri; pentru rugăciunile cinstului, măritului, proorocului, înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; ale sfinților, măriților și întru tot lăudaților apostoli; ale

sfinților, măritilor și bunilor biruitori mucenici; ale sfinților și de Dumnezeu purtătorilor noștri părinți; ale sfinților și tamăduitorilor fără de arginți Cosma și Damian, Chir și Ioan, Pantelimon și Ermolae, Samson și Diomid, Mochie și Anichit, Talaleu și Trifon; ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor părinți Ioachim și Ana și cu ale tuturor sfinților. Că Tu ești izvorul tamăduirilor, Dumnezeu, Dumnezeuul nostru, și Ție slava înălțăm împreună și Unuia Născut Fiului Tău și Preaștântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Această rugăciune se zice de către fiecare preot, după ce se citească Evanghelia și rugăciunea (1), ungând cu untdelemn pe cel bolnav.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. **Preotul:** Pace tuturor. **Citețul:** Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 2-lea:

Țaria mea și scăparea mea este Domnul și s-a făcut mie spre mântuire. Stih: Cercetându-mă m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat.

(2) APOSTOLUL (Romani 15, 1-7)

Diaconul: Înțelepciune. **Citețul:**

Din Epistola către Romani a Sfantului Apostol Pavel, citire: **Diaconul:** Să luăm aminte. **Citețul:**

Fraților, datori suntem noi, cei tari, să purtăm slăbiciunile celor neputincioși și să nu căutăm plăcerea

noastră; ci fiecare dintre noi să caute să placă apropiatului său, la ce este bine, spre zidire. Că și Hristos n-a căutat a Sa plăcere, ci, precum este scris: «Ocarile celor ce te ocărăsc pe tine au căzut asupra mea». Căci toate câte s-au scris mai înainte, s-au scris spre învățătura noastră, ca, prin răbdarea și mângâierea care vin din Scripturi să avem nădejde. Iar Dumnezeuul răbdării și al mângâierii să vă dea vouă a gândi la fel unii pentru alții, după Iisus Hristos, pentru ca toți laolaltă și cu o singură gură să slăviți pe Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos. De aceea, primiți-vă sufletește unii pe alții, precum și Hristos v-a primit pe voi, spre slava lui Dumnezeu.

Preotul: Pace ție, cititorule. **Citețul:** Și duhului tău. **Apoi:** Aliluia, **glasul al 2-lea.** **Stih:** Mille Tale, Doamne, în veac voi cânta. Din neam în neam voi vesti adevărul tău cu gura mea (*Psalms 88, 1-2*).

(2) EVANGHELIA (Luca 19, 1-10)

Diaconul: Înțelepciune. Drepti. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. **Preotul:** Pace tuturor. **Strana:** Și duhului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire:

Strana: Slava Ție, Doamne, slava Ție. **Diaconul:** Să luăm aminte. **Preotul:**

In vremea aceea trecea Iisus prin Ierihon și iată un bărbat, cu numele Zahau, și acesta era mai marele vameșilor și era bogat. Și căuta să vadă cine este Iisus, dar nu putea de mulțime, pentru că era mic de statură.

TAĪNA SFĀNTVLVI MĀSLV

2015